

nia, un dels darrers estudis és el seu treball (amb G. Macías) sobre el brodat a la Corona d'Aragó i el vestuari litúrgic de la capella del Palau de la Generalitat de Barcelona (Abegg-Stiftung, Riggisberg Suïssa, 2017).

Deixem constància amb una simple referència global no solament dels nombrosos estudis d'obres publicats en catàlegs raonats, que superen de llarg la seixantena, sinó també de les abundants publicacions de caràcter divulgatiu, ressenyes, informes, etc. Cal dir el mateix de la seva copiosa participació en la docència de cursos i seminaris fora de la UAB, així com de les conferències que ha impartit. Esmentem també la seva integració en el grup de recerca del Departament d'Art de la UAB (encapçalat pel professor Bonaventura Bassegoda) i la seva participació en nombrosos projectes de recerca d'aquest grup finançats en convocatòries públiques.

Josep Maria Gregori i Cifré (Igualada, 1954) és musicòleg i cantant. La seva formació musicològica es forjà a la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), on es llicencià el 1977 amb una tesina sobre l'obra compositiva de Joan Crisòstom Ripollès (1678-1746), mestre de capella de la catedral de Tarragona, i s'hi doctorà el 1986 amb la tesi —dirigida per Francesc Bonastre— *La música del Renaixement a la catedral de Barcelona, 1450-1582*, centrada en l'estudi de la figura i l'obra de Pere Alberch Vila, un dels principals compositors catalans del Renaixement.

Des del 1978 exerceix la docència a la Universitat Autònoma de Barcelona, d'on és catedràtic de Musicologia des del 2007. Ha rebut diversos guardons d'investigació musicològica, com els premis Higini Anglès de la Societat Catalana de Musicologia (1977), Fundació Güell de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi (1982), Emili Pujol (1991), Fundació Ernest Lluch (2008), Beca E. Lluch Ciutat d'Olot (2010) i Joan Mercader d'Igualada (2014).

La seva recerca musicològica comprèn aspectes històrics i interpretatius de la música dels segles xv al xix i temes de pensament i d'estètica musicals, sobre els quals ha publicat 46 capítols de llibres, 77 articles en revistes d'investigació, 40 articles de divulgació científica (llibres discogràfics, revistes de música, premsa) i ha presentat 38 ponències i comunicacions a congressos nacionals i internacionals.

El 2001 va iniciar en el si de la UAB el projecte de recerca IFMuC (Inventari dels Fons Musicals de Catalunya) aplicat a la catalogació del repertori compositiu de les col·leccions de manuscrits i impresos dels fons musicals de Catalunya. Aquest projecte —consolidat com a Grup de Recerca de la UAB— ha tingut, des del 2003, la concessió de quatre projectes de recerca del MICINN (Ministerio de Ciencia e Innovación) i, entre el 2006 i el 2010, va rebre el suport de la Subdirecció General d'Arxius de la Generalitat de Catalunya.

Consignem, finalment, la seva participació en comissions relacionades amb la gestió pública del patrimoni artístic, per destacar que ha estat vocal de la Junta de Qualificació, Valoració i Exportació de Béns del Patrimoni Cultural de Catalunya (2011-2017). També és membre del consell de redacció dels *Quaderns del Museu Episcopal de Vic* des del 2005 i n'ha estat del *Butlletí del Museu Nacional d'Art de Catalunya* (2007-2012).

Forma part de la nova generació d'investigadors d'història de l'art, que en el seu cas reuneix el rigor acadèmic de l'estudi amb la gestió museística del patrimoni artístic. Amb els seus treballs acadèmics, en els seus projectes museogràfics i en la seva tasca docent, ha acreditat el seu compromís amb el país i amb la seva llengua.

Joaquim GARRIGA

Entre els anys 2001 i 2016, IFMuC ha censat més de 200 fons musicals de Catalunya, amb uns índexs de prop de 1.000 compositors i més de 10.000 obres catalogades. El 2007 va iniciar l'edició impresa dels catàlegs amb la creació de la col·lecció «Inventaris dels fons musicals de Catalunya», publicada, entre el 2007 i el 2010, pel Departament de Cultura de la Generalitat, i, a partir del 2011, per la UAB. Entre els anys 2007 i 2016, el projecte ha dut a terme la catalogació de setze fons musicals, tretze dels quals han estat publicats en nou volums (http://publicacions.uab.cat/l·libres/titols_l·libres.asp?TITOL=inventaris+dels+fons+musicals+de+catalunya&Submit3=Cercar).

El desembre de 2015 va presentar a l'ESMUC la plataforma digital <http://ifmuc.uab.cat>, la pàgina web i les bases de dades que faciliten el lliure accés a la informació continguda en els camps de descripció dels 10.358 registres catalogràfics del repertori musical ordenat dels setze fons catalogats, a través de les col·leccions «manuscrits d'autor», «manuscrits anònims», «llibres de faristol», «llibres corals» i «impresos».

El 2013, dins del marc del projecte IFMuC, va endegar l'edició de la col·lecció de partitures «Mestres Catalans Antics. Quaderns dels Fons Musicals de Catalunya», amb els segells editorials Tritó i Ficta. Entre els anys 2013 i 2016 han vist la llum vuit quaderns dedicats a obres de compositors catalans dels segles xvi, xvii i xviii (Pere Riquet, Joan Pujol, Josep Reig, Miquel Rosquelles, Tomàs Milans, Carles Baguer, Felip Olivelles i Joan Crisòstom Ripollès), gràcies a la col·laboració de les entitats curadores dels fons, amb el concert del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

Ha estat secretari de l'Institut de Musicologia Josep Ricart i Matas (1979-2002), secretari de la Societat Catalana de Musicologia (1992-2004), membre de la junta directiva de la Sociedad Española de Musicología (2006-2008) i, des del 2007, és acadèmic corresponent de la Reial Acadè-

mia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi per Vilassar de Mar, ciutat on resideix amb la seva família.

En la vessant artística, es formà amb el pare Robert de la Riba al santuari de la Mare de Déu de Pompeia, amb qui estudià piano i harmonia. Estudià direcció coral amb Manuel Cabero i Pierre Cao, i cant amb Montserrat Pueyo i Jordi Albareda als conservatoris professionals de Terrassa i Badalona, i es perfeccionà amb Xavier Torra.

Ha dirigit diverses formacions corals (Cor Nou Ressò, 1982-1984; Dolce Stil Nuovo, de Barcelona, 1984-1985; Cor Vila Atzari, 1998-2011; Ensemble Convivium Musicae, 2011-2013). Ha cantat amb La Capella Reial de Catalunya de Jordi Savall entre 1987 i 2011 i ha participat en més d'un centenar de concerts arreu d'Europa, en setze enregistraments discogràfics i en el DVD per a la BBC de la producció de *L'Orfeo* de C. Monteverdi. Ha cantat amb els grups de música antiga Exaudi Nos, entre els anys 2007

i 2010, i ha participat en tres enregistraments discogràfics per a Columna Música, per a la Capella de Música de Santa Maria del Pi, des del 2014, i per a l'*ensemble* De Canendi Elegantia, que dirigeix Francesc Garrigosa, des del 2016. Així mateix, en qualitat de solista, ha interpretat recitals de música religiosa del Barroc amb els organistes Miquel González, Carme Godall i Guido Iotti. Des del 2001, cada nit de Nadal interpreta amb aquest organista el Cant de la Sibilla a l'església parroquial de Sant Feliu de Cabrera de Mar.

En la vessant literària, entre els anys 1999 i 2016 ha traduït al català cinc llibres de llengua francesa per a les editorials Publicacions de l'Abadia de Montserrat i Claret; i, entre el 2002 i el 2016, ha estat guardonat amb sis premis de poesia en llengua catalana.

Romà ESCALAS

Josep Maria Nolla i Brufau (l'Albagés, 1949) és llicenciat en filosofia i lletres, branca d'història, per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), on es va doctorar el 1977 amb la tesi *La ciutat romana de Gerunda*. El 1978 va entrar a formar part del professorat de l'antic Col·legi Universitari de Girona, més endavant Universitat de Girona, on ha desenvolupat la seva tasca acadèmica, el 1984 com a professor titular i d'ençà de 1994 com a catedràtic. En aquesta universitat ha desenvolupat diferents càrrecs de gestió i govern, com els de director de l'Institut de Patrimoni Cultural i vicerector de Recerca. De manera paral·lela, en els seus primers anys d'activitat també fou tècnic superior de la Diputació de Barcelona i conservador del Conjunt Monumental i Museu d'Empúries en el període 1983-1985.

En el camp de la recerca ha desenvolupat una intensa tasca centrada en les comarques gironines. D'ençà de l'any 2005 ha dirigit com a investigador principal tres projectes de recerca atorgats per diferents ministeris entre els anys 2003 i 2013, i ha estat codirector de dos més entre els anys 2014 i 2017 que han acabat en tots els casos amb una publicació monogràfica. Ha dirigit diversos projectes europeus en col·laboració amb ajuntaments catalans, italians i francesos, i amb les universitats de Siena i Politècnica de Tolosa de Llenguadoc, i ha signat nombrosos convenis amb institucions catalanes (ajuntaments, Diputació de Girona i diversos departaments de la Generalitat).

Amb una àmplia experiència arqueològica adquirida a Empúries, on va treballar entre 1970 i 1977, ha centrat la seva activitat de recerca als territoris gironins en nombrosos jaciments com les ciutats d'Empúries, Girona i Roses, el monestir de Sant Feliu de Guíxols, el *castellum* de Sant Julià de Ramis, les vil·les romanes dels Ametllers (Tossa de Mar) i Vilauba (Camós) i un llarg etcètera. A més, va participar en l'excavació internacional dels Trofeus de Pompeu a Panissars (la Jonquera - el Portús) i al temple de la

Magna Mater del conjunt monumental d'Òstia, a Itàlia. La seva especialitat és el món romà, en el qual és un investigador força reconegut que treballa en diverses línies de recerca sobre el poblament urbà i rural i l'arqueologia funerària. En aquests camps, ha dirigit un total de dotze tesis doctorals i n'ha codirigit dues més.

És autor d'un nombrós conjunt de publicacions, entre les quals destaquen divuit monografies signades amb una àmplia nòmina de col·laboradors, com ara les dedicades a *El poblament d'època romana al nord-est de Catalunya*, *El fòrum romà d'Empúries*, *La villa romana de Vilauba (Camós)*, *Aquae Calidae: presència romana a la Selva*, *El món rural d'època romana a Catalunya. L'exemple del nord-est*, *Excavacions arqueològiques a la muntanya de Sant Julià de Ramis, Girona*, *de Carlemany al feudalisme*, *Els cementiris rurals de les antigues ciutats d'Emporiae, Gerundae i Aquae Calidae*, *Els trofeus de Pompeu als Pirineus*, *La villa romana dels Ametllers i el seu fundus* i *Empúries a l'antiguitat tardana*. Ha publicat, també amb diversos col·laboradors, un total de 440 treballs entre capítols de llibres i articles en nombroses revistes. Ha participat en més de 90 congressos i reunions científiques de tota mena, tant nacionals com internacionals, on ha presentat un important nombre de ponències i comunicacions. És membre dels consells de direcció i de redacció de diverses revistes especialitzades. En el camp de la divulgació, ha estat comissari de diferents exposicions i ha participat en nombrosos cursos i conferències, dels quals n'ha impartit més de dos-cents.

Amb la seua tasca docent i de recerca, el professor Josep Maria Nolla ha contribuït d'una manera decisiva al coneixement de les comarques gironines en els períodes ibèric, romà i altmedieval, així com a la formació de nombrosos investigadors en la seua especialitat.

Ferran ARASA